

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

הלש תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

שוא הבהמה בעלמו מאחר שנחרתק נמשל כבהמות נדב
סוד מדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבקר מן הלאן תקר
קרבתכם * הרמז מדם שנחרתק לריך להקריב את עלמו וזה
מכם * מבל מי שהוא קרוב ודבק בהסס הוי' אז כביכול הסס
עליו ואז מן הבהמה וגו' הקריבו את קרבתכם : ר"ל מה שאוכל
אתם זכו קרבן וזהו קרבתכם :

ועשה

סוב כל אדם ילמוד מקומו להיות נדיב לב להטע
לזולתו מלך נדבות לבו לא על מנת לקבל גמול * פי' זמ
אינו נקרא נדיב רק הוטר * כי חושב אני לדודי ודודי לי * וילמוד
מהקב"ה אשר צרא העולם מלך נדבתו הטובה להטיב לזולתו
דהיינו להנבדאיים ואין לורך להקב"ה בהעולם רק צראו בנדבתו
הטובה דלה להמליא מליאות שיקבלו הטובה ממנו :

עוד

ללמוד מהקב"ה ליקח מוסר מדת הענו' מהס"י שהי' נמלך
בקטן כמו שפרט"י בפסוק נעשה אדם בללמינו :

זכור

ימות עולם בדיאות של כל יום ויום מעורר האדם לענין
גדול ועלום כחצתי בארובה במהכת חולין שלי עיין
עליו כי שייך לכאן * (ושם יתבאר על כן בכל יום ויום יקדם את
עלמו ויעיין זה היום באיזה מדרגה עומד אם נפש או רוח או נשמת
ויעשה כן לעומתו * הכלל העולה ראוי שכל יום ויום ישפיע
בו מקדושת שבת כל א' כפי יכולתו אם מקלת היום או רופו או כוח
לפעמים והוא יחבטל ממלאכתו ויחבדוד לעסוק בת רה ויפס
מחפצתו מעסקי העולם כי אין ראוי שיעסוק כל היום במלאכה
כמ"ה בזוטר הקדוש כגוונא דא אינון דלא מהימני ב"י בקב"ה
בעאן באורחוי לאסהכלא ואינון בעאן לאטרחא גרמייהו כל
בחד מוונא ימא ולילא דלתא לא סליק בידייהו פתא דנהמא
גרים לון האי בגין דלאו אינון בני מהימנותא עכ"ל * ולכן
לאדם לעשות תורתו קבע ומלאכתו עראי כמו שאמר במס' ל
ר' אומר הוי ממעט בעמק ועסוק בחורה ואם בטלת מן סח
(וכו') :

ענין

כחנ"ו אור נחשפך לעור ע"כ לריך אדם לזכך חומרו לה
חומרו לאור ולעתיד אור חדש כו' בכלל זה שיקבל יסו
באהבה כי בהם נחלם החומר ונזדכך ואפילו המיתה היא טו
במאוד ויקר בעיני ה' המוחס לחסידיו * ועיין בעמק דרכם
פ"ה מ"ה ע"פ ועתה פן ישלת ידו ולקח גם מעץ סחיים ואכל
לעולם

יד
פחת ה
שמד ת'
מלכת
לומר
יגאלו
וגו'
בגית'
כאש
דדי
חשמ
נאמ
סנה
אמר
זכר
קנו
בה
דר
ולל
הל
וב
פי

מוסר באם היה נכסל באיזה חטא חיכוך 641
בה דאל"כ עבירה גוררת עבירה * הנה כשפני שב קין
קב"ה הלא אם תיטב טאה וגו' אז לא היה חוטא אה"פ
שב בא לידי עבירה גדולה של פסיכות דמים וגם כפר
ע"לית דין וליה דייק כו' כדאמר בהרמב"ם יונהן * סמיכו ס'
אלך ונטובה חדש ימינו כקדם אמן :

ד מלאחי צפ' זו צספר ליוני שהצד פירוש על התורה החכם
הטלום הקדוש ר' מנחם ליוני * וז"ל הלכהי צספר יסן למס
פחת התורה בצראשית אותיות צרא"ש ת"י * מלמד שבית ראשון
צמד ת"י שנים * ד"א צראשית אותיות צריה אם מלמד שהמילה
מללת מאור של גיהנם * **ד"א** צראשית אותיות שנת יר"א
לומר שבזכות שנת ביסמרו ישראל שנת נברא העולם ובזכותו
יבאלו * שנאמר אשר יסמרו שנתו וגו' והביאוחים אל הר קדשי
וגו' * **ד"א** צראשית בנימי שני עולמות * **ד"א** צראשית
בנימי * חלמידי חכמים אם שנאמר הלא כס דברי
באש * **ד"א** צראשית צרא אלקים בנימי * הורה ונביאי' וכחובים
ד"א צראשית בנימי אברהם יסחק וישראל *

פרשת נח

זהירות גדול ופמידה ותידה במאוד מאור צברית המעור
ראם מה עלתה לדור המבול * ולקדם עלמו צבעת
השמים מאוד ולזווג להגונה ובעה הזיווג קדושים יהי דאל"כ עליו
נאמר ארור סוכב עם צהמה כמ"ס רז"ל וזהו רמז בפרשה זו לכל
הצהמה הטורה תקח לך שבעה שבעה אים ואשחו ומן הצהמה
אשר לא עסורה היא שנים אים ואשחו גם מעוף השמים שבעה שבע'
זכר ונקבה יוקם למם שינה הלשון אלל צהמי אמר אים ואשחו * עוד
קנה איך שיך לומ אישית צצהמה אלל הרמז שדור המבול נתקיים
בהם ארור סוכב עם צהמה ובם צצהמה והצהמה כמותם * ועל
דרך הסוד אפשר קלת מהם נחגלגלו צצהמות ואז שפיר אים ואשחו
ולא זכו להחגלגל צעופות וברוך הודע * וכבר הארכתי בענינים
האלו באות ק' קדושה (ועתה החזונו סיד הזיווג כמה הוא גדול
וביחוד יסרף האדם להתקדם באותה שעה לכיון צדוגמא העליונה
שי בפני המצטבה וכוונם סיכוון האדם באותה שעה יהי' העובר
בגולה

הסס
ה שאוכל
לצ להטע
מול * פיזם
י וילמוד
טיב לזולתו
או בנדבחו
: סהי' נמלך
: נאדם לענין
לץ שלי עין
ום יקדם את
רוח או נסמ'
יוס יספיט
דופו או כו
ת רה ויפנ
ום צמלא
צקצ"ה
יהו כל
דנהמא
ולכן
צמס' ל
מן סה
ומרו לה
תיקבל יסו
סוא טו
וק צרכם
וייס ואכל
עוד